

Enigma

Stanisław BoczarSKI, Dominik Dygas, Franciszek Gajownik, Karol Zaremba
Krótki kurs historii matematyki, rok akademicki 2024-2025
Wydział Matematyki i Nauk Informatycznych Politechniki Warszawskiej

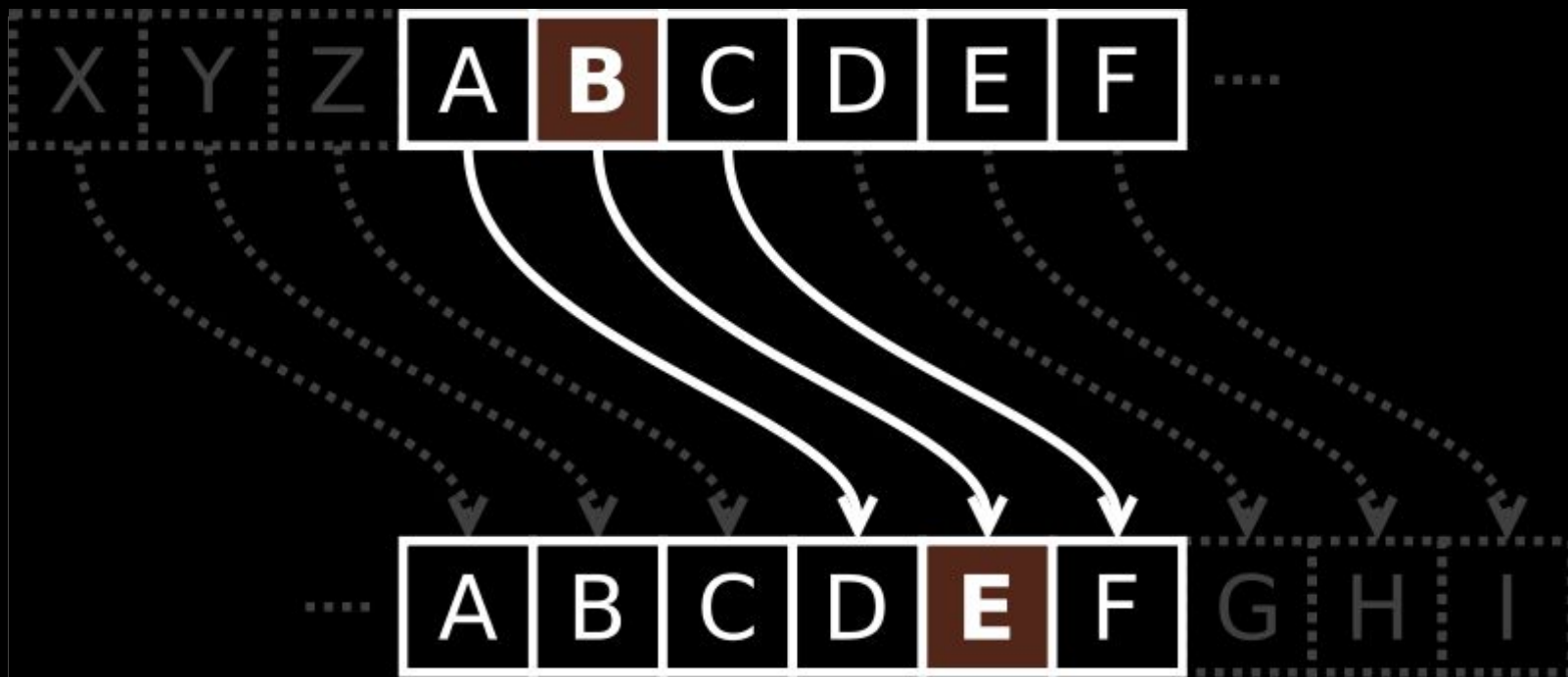
Plan prezentacji

- Działanie Enigmy
- Zarys historyczny, czyli rola Polaków w pracach nad Enigmą
- Matematyczne zagadnienia dot. Enigmy
- Losy Enigmy i Polaków po wojnie
- Przykładowy/uproszczony kod i jego rozszyfrowanie

Jak właściwie działała enigma?

Kod Cezara

Kod Cezara

Kod szyfrujący enigmy był dużo bardziej skomplikowanym, jego działanie opierało się na ciągłych zmianach w odpowiedniości znaków.

Znaczy to tyle, że dwukrotne wybranie na maszynie tego samego znaku prawie nigdy nie dawało dwóch tych samych znaków jako komunikat, który był nadawany.

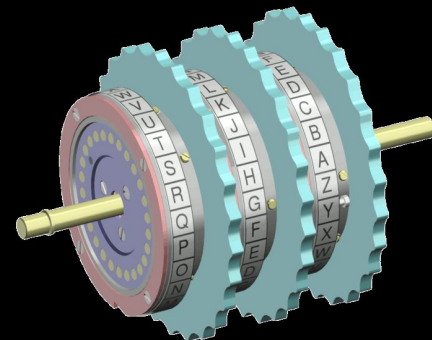

Jak właściwie działała enigma?

Główną dla wersji uproszczonej częścią odpowiadającą za kodowanie, były trzy wymienne koła mające po 26 znaków, służące do przekształcania liter zadanych przez użytkownika.

Obecne były jeszcze dwie zębátky, które były niezienne dla każdej maszyny niemieckiej.

Jak właściwie działała enigma?

Ponadto wirniki odpowiadające za kodowanie miały 5 różnych wersji, a wersje różniły się kolejnością liter w zapisie.

A zatem możliwości kodowania w tej wersji maszyny było $5 \times 4 \times 3$, na wybór “zębátky” widocznej po prawej i po 26 ustawień każdego z nich, czyli razem 1 054 560 możliwości.

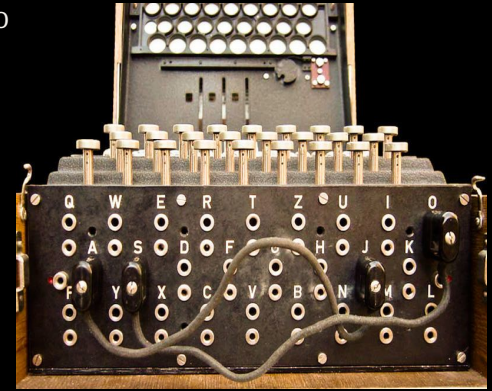
Jak właściwie działała enigma?

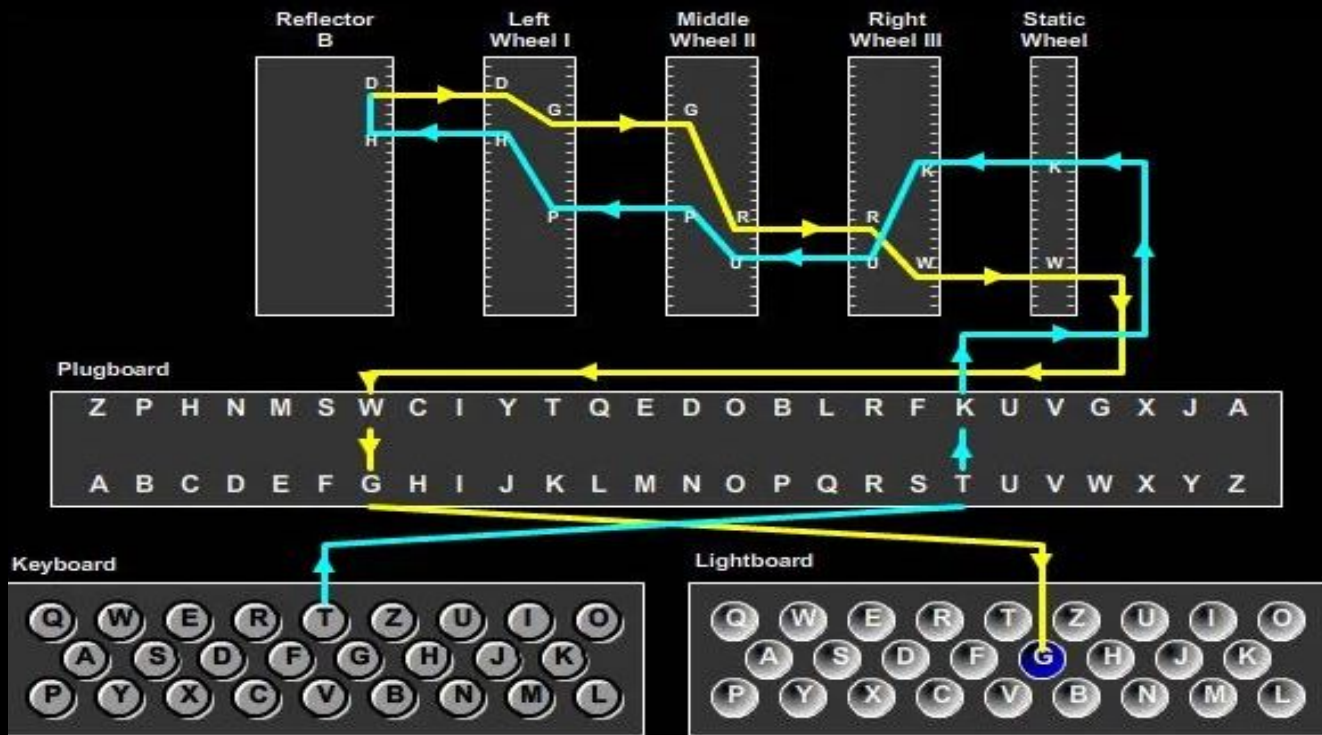
Wersja uproszczona przedstawiona na poprzednich slajdach nie była używana przez wojsko, lecz w łączności administracyjnej i cywilnej.

Dla wersji używanej na froncie działającej na podobnej zasadzie, jednak z dużo większą liczbą możliwości, sposobów na zakodowanie szyfru było 158,962,555,217,826,360,000.

Jak właściwie działała enigma?

Jak właściwie działała enigma? >

Oprócz złożoności maszyny i jej działania, sam kod, kiedy posiadało się informację na temat ustawienia numerów zębatek i ich kolejności oraz wtyczek, nie był trudny do złamania.

Jednak konfiguracja była zmieniana każdego dnia, co znacznie utrudniało poznanie kodu.

Geheim!

Sonder - Maschinenschlüssel BGT

Datum	Walzenlage	Ringstellung	Steckerverbindungen	Grundstellung
31.	IV II I	F T R	HR AT IW SK UY DF GV LJ BG KA	vyj
30.	III V II	Y V P	OR KI JV OE ZK NU BF YC DS GP	cqr
29.	V IV I	O H R	UX JC PB BK TA ED ST DS LU FI	vhf

Jak właściwie działała enigma?

Początki prac nad enigmą

W 1919 roku Jan Kowalewski rozpoczął pracę w Sekcji Szyfrów zajmującej się nasłuchiwaniami zagranicznych depeesz.

Pewnego razu na nocnym dyżurze, dla zabicia czasu podjął próbę rozszyfrowania sowieckiej depeeszy. Posługując się grzebieniem udało mu się rozszyfrować wiadomość.

To wydarzenie ujawniło wielki talent kryptograficzny Kowalewskiego. Dzięki jego pracy Polacy w późniejszych latach odszyfrowywali praktycznie wszystkie sowieckie depeesze, co miało kluczowe znaczenie w wojnie z Bolszewikami.

Walki polsko-bolszewickie 1919 – 1920

W 1931 roku sekcja szyfrów została połączona z Polskim Radiem-Wywiadem, tworząc Biuro Szyfrów, które objął major Gwido Langer, a jego zastępcą został kapitan Maksymilian Ciężki.

Ciężki uważał, że klucz do łamania szyfrów tkwi nie w lingwistyce, lecz w matematyce.

Gwido Langer (1894 - 1948)

Ciężki zorganizował tajny kurs kryptologii na Uniwersytecie Poznańskim, gdzie trzech studenci – Marian Rejewski, Jerzy Różycki i Henryk Zygalski – wyróżnili się, stosując matematyczne podejście do szyfrów.

W 1932 roku Ciężki włączył ich do pracy w Biurze Szyfrów.

Maksymilian Ciężki (1898 – 1951)

W 1932 roku, dzięki francuskiemu oficerowi wywiadu Gustawowi Bertrandowi w ręce Biura Szyfrów trafiła instrukcja obsługi maszyny enigma oraz jej ustawienia na wrzesień i październik tego samego roku.

Gustave Bertrand (1896 – 1976)

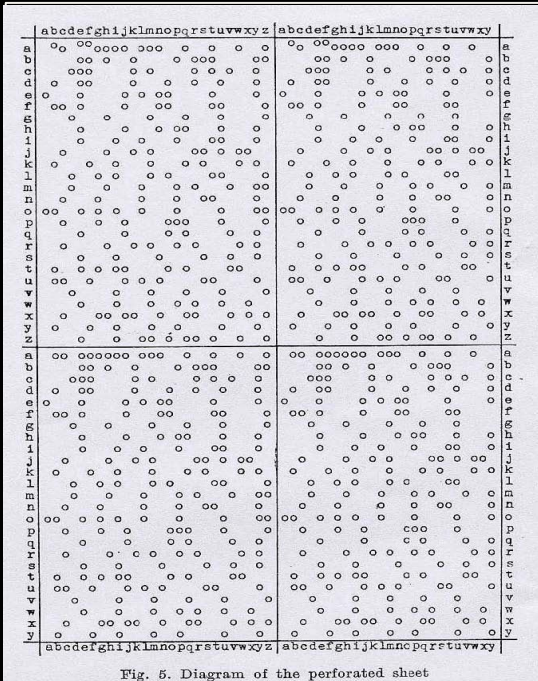
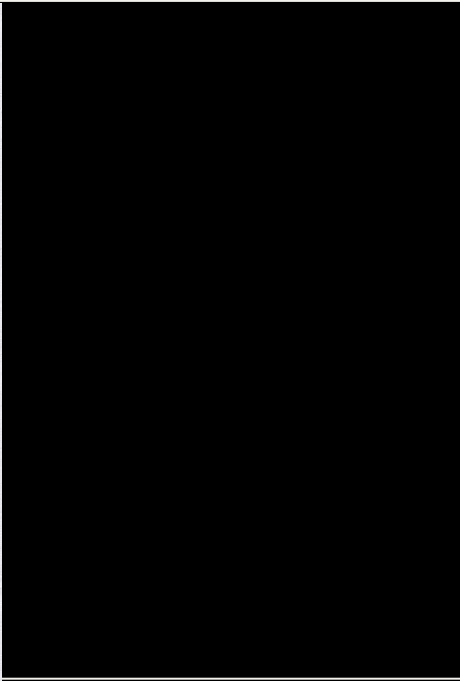

Fig. 5. Diagram of the perforated sheet

W 1938 roku pojawił się duży problem. Niemcy wprowadzili do Enigmy dodatkowe wirniki. Oznaczało to zapotrzebowanie na stworzenie wielu dodatkowych bomb kryptologicznych, aby móc dalej poprawnie odczytywać zaszyfrowane depesze. Wymagało to znacznych nakładów finansowych, których Wojsko Polskie zwyczajnie nie posiadało.

Zadecydowano, że sekret złamania Enigmy trzeba przekazać Francuzom i Anglikom, którzy posiadali odpowiednie środki, aby kontynuować dalsze prace.

Konferencja Kryptologiczna w Pyrach

24 lipca Polacy zaprosili francuskich i angielskich kryptologów na konferencję kryptologiczną w Pyrach pod Warszawą w celu przekazania im osiągnięć związanych z Enigmą.

Przez kilka dni polscy matematycy wraz z majorem Maksymilianem Ciężkim prowadzili wykłady dla zagranicznych gości o tym, jak rozpracowali Enigmę i o stosowanych metodach.

Wraz z początkiem Września 1939 roku całe Biuro Szyfrów ewakuowano przez Rumunię do Paryża, a wszelkie ślady działalności i dokumenty zostały spalone.

W czasie wojny wielokrotnie przenosili się z miejsca na miejsce, jednak długi czas dalej pracowali z Francuzami nad Enigmą.

W 1942 roku Jerzy Różycki zginął w katastrofie statku pasażerskiego podczas podróży z Algierii do Francji.

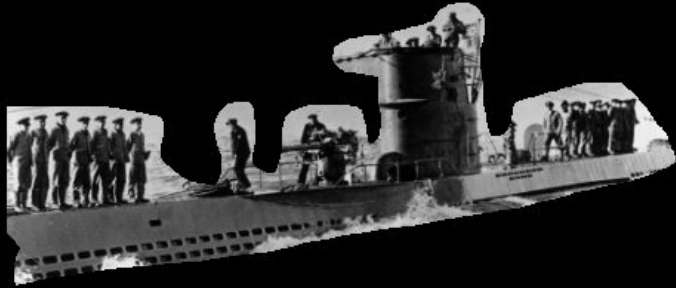
Marian Rejewski i Henryk Zygałski zostali złapani w Hiszpanii, jednak po interwencji Czerwonego Krzyża uwolniono ich i przetransportowano do Londynu,, gdzie dołączyli do Polskich Sił Zbrojnych.

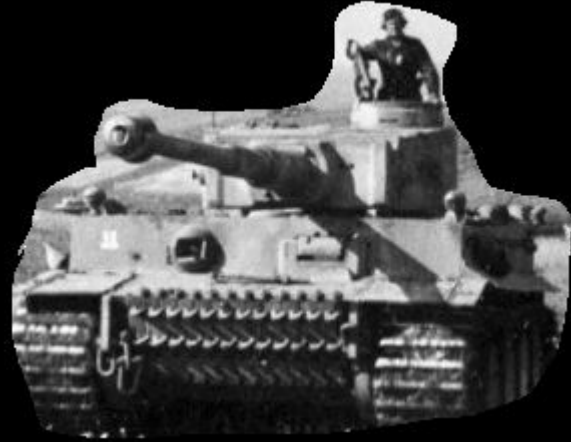
W roku 1943 w Hiszpanii aresztowano Maksymiliana Ciężkiego i Gwido Langerę, jednak Niemcy nie zdawali sobie sprawy, kto trafił w ich ręce. Dopiero po jakimś czasie dowiedzieli się kim są jeńcy i zaczęły się przesłuchania. Polakom udało się jednak przekonać Niemców, że jedyne sukcesy jakie odnieśli w sprawie Enigmy, miały miejsce do 1938 roku, czyli jeszcze przed zmianą szyfrów i wprowadzeniem dodatkowych wirników. Naziści stracili zainteresowanie tym tematem i dzięki temu udało się uratować sekret Enigmy.

Gdzie pomogła Enigma?

Zatopianie U-Bootów

Bitwa na łuku Kurskim

Sylwetki polskich kryptologów pracujących nad enigmą

Sylwetki polskich kryptologów

Marian Rejewski

Matematyczna podstawa sukcesu

Jerzy Różycki

Analityczna precyzja

Henryk Zygalski

Wynalazca kart perforowanych

Aspekty matematyczne

Działem matematyki potrzebnym do złamania szyfru enigmy była w znacznej mierze m.in. teoria grup, mówiąc ściślej - grupy permutacji. Istotnie - permutacje dobrze modelowały zmiany alfabetu, które występowały w trakcie obracania się bębenków maszyny, czyli szyfrowania liter.

G - niepusty zbiór

$\star$ - działanie binarne na G , czyli $\star: G \times G \rightarrow G$.

Mówimy, że para $(G, \star)$ jest **grupą**, jeżeli spełnione są następujące warunki:

Łączność: Dla wszystkich $a, b, c \in G$ zachodzi:

$$(a \star b) \star c = a \star (b \star c)$$

Istnienie elementu neutralnego: Istnieje $e \in G$ taki, że dla każdego $a \in G$ mamy:

$$a \star e = e \star a = a$$

Istnienie elementu odwrotnego: Dla każdego $a \in G$ istnieje $b \in G$, taki że

$$a \star b = b \star a = e$$

$X_n = \{1, \dots, n\}$ - zbiór n elementowy (u nas $n = 26$, aby $X_n \cong \{a, b, c, \dots, z\}$)

S_n - zbiór bijekcji z X_n do X_n (permutacji)

Wraz z działaniem $\circ$, S_n tworzy grupę $(S_n, \circ)$ zwaną grupą permutacji.

$X_n = \{1, \dots, n\}$ - zbiór n elementowy (u nas $n = 26$, aby $X_n \cong \{a, b, c, \dots, z\}$)

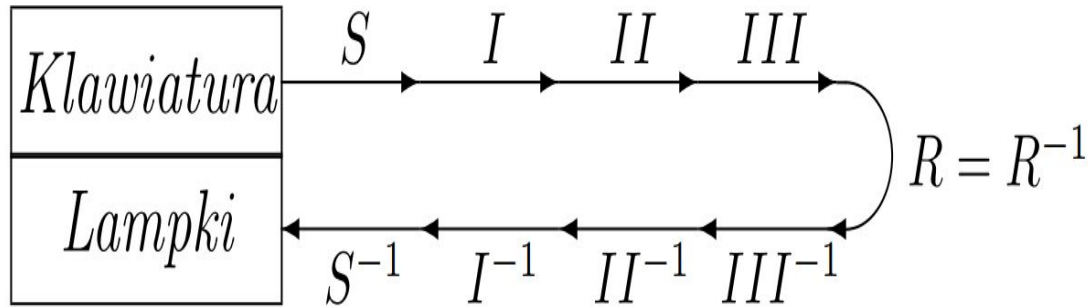
S_n - zbiór bijekcji z X_n do X_n (permutacji)

Wraz z działaniem $\circ$, S_n tworzy grupę $(S_n, \circ)$ zwaną grupą permutacji.

Twierdzenie:

Dowolną permutację $\sigma \neq e \in S_n$ można przedstawić w postaci iloczynu cykli rozłącznych długości ≥ 2 .

$$S = (a_1 b_1) \dots (a_6 b_6) = S^{-1}$$

$$I = p^{\alpha+1} N p^{-\alpha-1}$$

$$II = p^{\beta} M p^{-\beta}$$

$$III = p^{\gamma} L p^{-\gamma}$$

Sposób szyfrowania depeszy

Jeżeli S , α , β , i γ to klucz dzienny, a α^* , β^* , i γ^* to wybierany przez szyfranta klucz depeszy, to początek każdej depeszy był postaci

$$A_1(\alpha^*), A_2(\beta^*), A_3(\gamma^*), A_4(\alpha^*), A_5(\beta^*), A_6(\gamma^*),$$

gdzie A_i , $i = 1, \dots, 6$, to permutacje, które danego dnia były stałe oraz dało się je rozłożyć na transpozycje rozłączne - wtedy cechowała je równość $A_i = A_i^{-1}$.

Odtworzenie połączeń wewnętrznych

Chcąc otrzymać połączenia wewnętrzne otrzymujemy

$$A_i = S^{-1}P^{\alpha+1}N^{-1}P^{-\alpha-1}QP^{\alpha+1}NP^{-\alpha-1}S,$$

$i = 1, \dots, 6$, gdzie $Q = P^\beta M^{-1} P^{-\beta+\gamma} L^{-1} P^{-\gamma} R P^\gamma L P^{-\gamma+\beta} M P^{-\beta}$.

W ten sposób otrzymujemy układ 6 równań z 4 niewiadomymi - S , N , Q , α . Jest to układ, w którym jako niewiadomymi lub współczynnikami są permutacje.

Teoria grup permutacji oraz ich struktura cykliczna pozwoliła Rejewskiemu znajdować początkowe ustawienia bębenków, tzn. znaleźć używany klucz. Ponadto poprzez rozwiązywanie równań z permutacjami potrafił odczytywać ustawienie łącznicy, która zwiększała liczbę kombinacji szyfru oraz znacznie utrudniała złamanie kodu.

C A U C H Y

O

Z

M

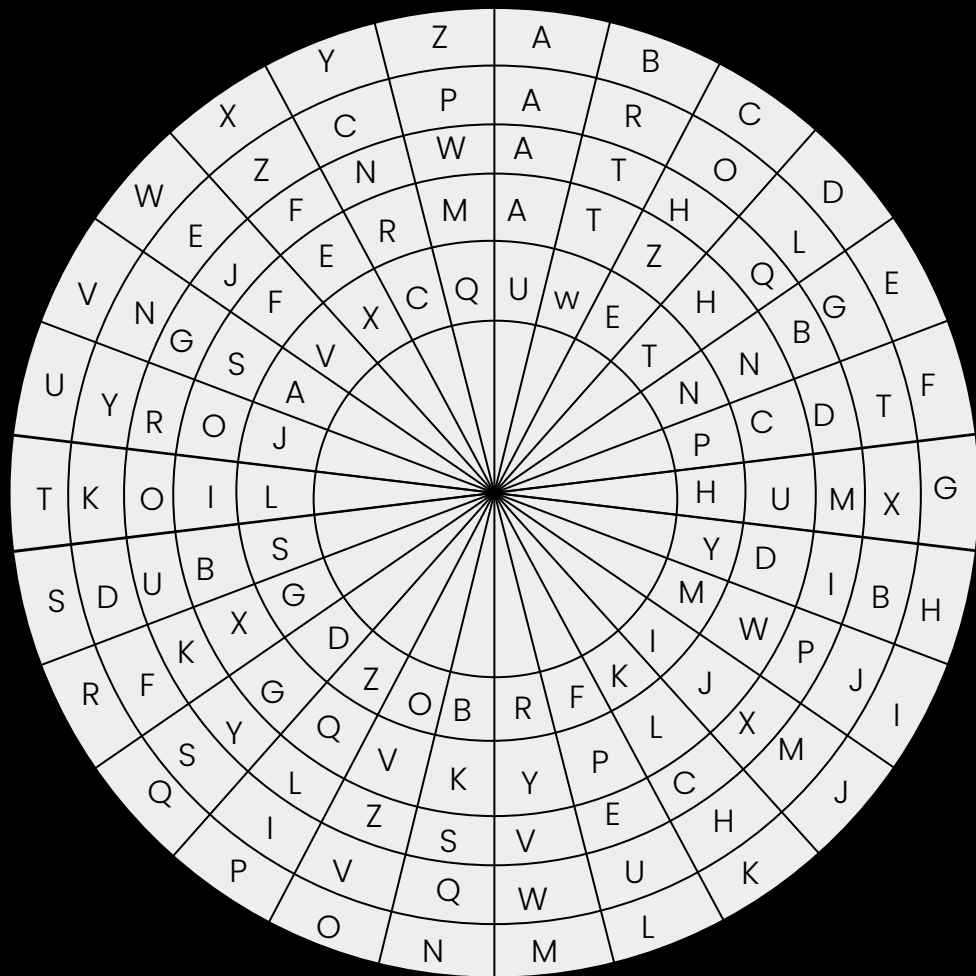
...

R

X

F

T Y V D H B

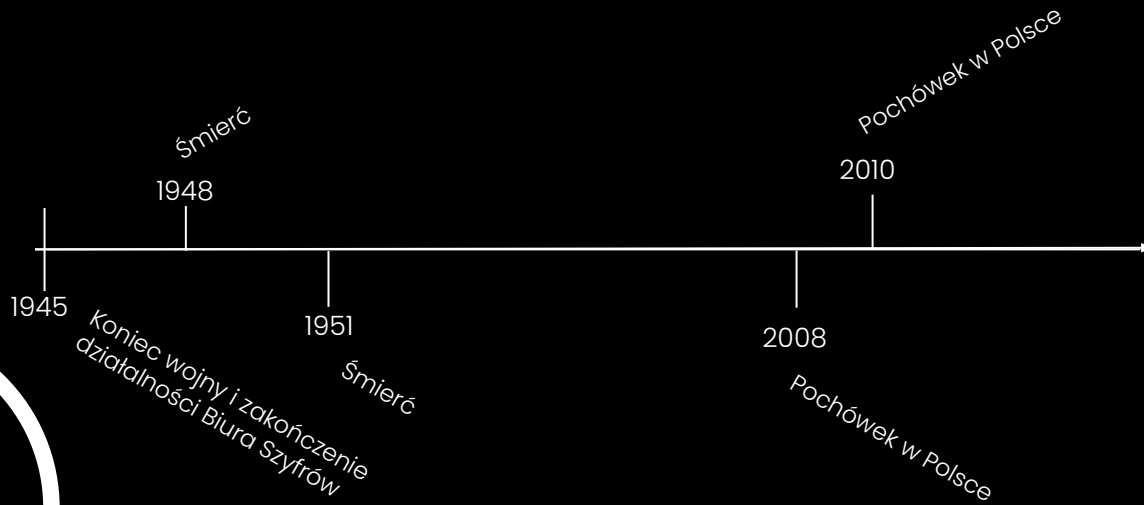

Gwido Langer

Maksymilian Ciężki

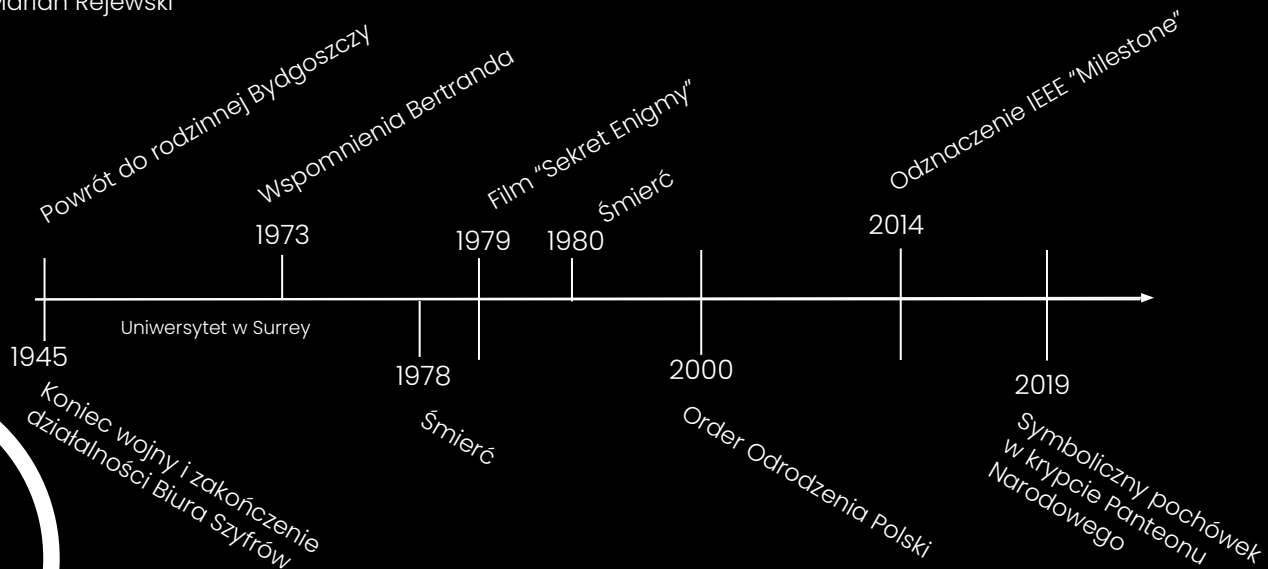

Marian Rejewski

Henryk Zygalski

Źródła

<https://www.theguardian.com/technology/2014/nov/14/how-did-enigma-machine-work-imitation-game>

<https://brilliant.org/wiki/enigma-machine/>

<https://www.history.co.uk/articles/the-polish-cryptographers-who-cracked-the-enigma-code>

<https://www.youtube.com/watch?v=3Jj0kMt-xn4>

<https://www.youtube.com/watch?v=OGEGjP8wdc8>

<https://www.youtube.com/watch?v=gc2NSijAMtc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xshzDya8ZEK>

<https://gamma.im.uj.edu.pl/-blocki/enigma/inaug.pdf>

<https://www.youtube.com/watch?v=sOCTWaqFF3A&t=1075s>

Dziękujemy za uwagę

Stanisław Boczarski, Dominik Dygas, Franciszek Gajownik, Karol Zaremba